

# Wordt het nog wat?

Kerkdienst 25 januari 2026, Christus Triumfatorkerk

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezingen: Jesaja 9: 1-6 en Matteüs 4: 12-23

## KOMEN

- Welkomstwoord
- Aanvangslied: 'God van hemel, zee en aarde' (Lied 210: 1, 2 en 3)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag: Psalm 66: 1 en 7
- Kyriëgebed
- Glorialied 'Zing nu de Heer, stem allen in' (Lied 654: 1 en 4)

## WOORD

- Met de kinderen  
    *Gebed*  
    *Gesprek*  
    Lied met de kinderen 'Ga je mee, zeg niet nee' (Zitten of Opstaan):  
    [https://www.youtube.com/watch?v=xqrT\\_ef9dzM](https://www.youtube.com/watch?v=xqrT_ef9dzM)

- Schriftlezing: Jesaja 9: 1-6
- Lied: 'Er is uit 's werelds duistere wolken' (Lied 482)
- Schriftlezing Matteüs 4: 12-23
- Lied: 'Wil je opstaan en Mij volgen' (Hemelhoog 386: 1, 2 4 en 5)
- Preek

Het ging nogal vaak over het Koninkrijk van God de afgelopen week, hier in de kerk. Afgelopen dinsdag bij de bespreking van het boekje 'Buig niet' van Ad van Nieuwpoort, bijvoorbeeld. Daarin ging het hoe we in deze grote, onpeilbare en soms ook duistere wereld nog iets van Gods koninkrijk kunnen ontdekken. En vooral ook: hoe we dat rijk hoog kunnen houden midden in een wereldpolitiek die daarmee lijkt te strijden.

Een dag later opnieuw in de Gespreksgroep 'Geloven in gesprek'. Daar ging het over de wederkomst van Christus en vooral ook over de vraag of dat iets is dat we in de tijd mogen verwachten, of dat dat Koninkrijk van de hemel ook al iets is dat je nu kunt ontdekken, in deze wereld en dat we juist nu daaruit kunnen gaan leven.

Ook op huisbezoek gaat het deze dagen vaak over het koninkrijk, omdat veel mensen zich afvragen waar het heengaat met deze wereld waarin mensen monddood worden gemaakt voor een systeem of een leider. Soms letterlijk monddood, zoals de afgelopen weken in Iran.

Als je de bericht daarover hoort, dan komt bij mij altijd weer die dichtregel van Gerard Reve boven: "Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?" Een dichtregel uit 1966 nota bene, waarin Gerard Reve zich afvraagt bij het overdenken van alle onrecht en verschrikkingen in de wereld of het nog wel wat wordt met Gods Koninkrijk.

Di gedachte overvalt ons ook zo nu en dan. Bij de een wat vaker dan bij de ander.

En we zijn niet de eerste en niet de enigen. Die vraag wordt ook in het evangelie van vandaag opgeworpen. De grote verkondiger van het Koninkrijk God: Johannes de dooper is gevangen genomen, zo horen we in de eerste zin van het verhaal. Hij die met urgentie vertelde dat het Koninkrijk nabij was. Dat de bijl al aan de wortel van de oude wereld lag. Dat het koninkrijk der hemelen spoedig zou aanbreken. Deze voorganger en wegbereider van Jezus is gevangen genomen.

En dat niet alleen: het wordt Jezus zelf blijkbaar ook te heet onder de voeten, want, zo horen we: *hij week uit*. Als lezer echoot de zin van Gerard Reve na – na deze eerste zin in ons verhaal: ‘Dat koninkrijk van U, God, wordt dat nog wat?’ Twijfelt Jezus daar nu zelf ook aan? Dat hij nu het hartland van Israël verlaat: Judea, en dat hij zijn heil zoekt in het Noorden. In de provincie. In de plek waar de elite in Jeruzalem met minachting en wantrouwen naar kijkt?

Die vraag hangt boven de markt bij deze eerste zin van Matteüs.

De eerste zin waarin Matteüs schrijft dat Jezus nu zelf actief aan het werk gaat. Geen doop in de Jordaan waarin hij het lijdend voorwerp is, geen verzoeking in de woestijn waarin hij het lijdend voorwerp is, nee: “Vanaf dit moment begint Jezus zijn verkondiging.” Eigenlijk neemt Jezus gewoon het stokje van Johannes de Doper over, want zijn boodschap is precies hetzelfde: “‘Kom tot inkeer,’ zei Hij, ‘want het koninkrijk van de hemel is nabij!’”

Maar er zitten nog wat zinnen voor, en die zinnen helpen ons bij onze zoektocht naar de vraag of het nog wat wordt met dat Koninkrijk.

Matteüs doet wat Matteüs heel zijn boek door doet: hij zet het optreden van Jezus in perspectief.

in het perspectief van de profetie. Hij citeert naar hartenlust uit Jesaja, omdat het ons helpt om te begrijpen wat er gebeurt. Het helpt ons te begrijpen waarom Jezus doet wat hij doet.

Want Jezus wijkt niet zomaar uit.

Uitwijken is blijkbaar onderdeel van het koninkrijk. Ze doen niet anders in de eerste hoofdstukken van het Evangelie volgens Matteüs. De wijzen weken uit nadat ze Jezus hadden gezien in Bethlehem en vermeden het paleis van Herodes. Jozef en Maria weken met Jezus uit naar Egypte om aan de kindermoord te ontsnappen en even later, weer terug in Israël, wijken Jozef en Maria met de kleine Jezus uit naar Galilea.

En nu doet een volwassen Jezus hetzelfde na de verzoeking in de woestijn: hij wijkt uit naar Galilea.

We krijgen geen topografieles van Matteüs. We krijgen een theologieles. Jezus laat ons onze blikrichting veranderen. Weg van de centra van de macht. Weg van de schreeuwende krantenkoppen en op macht beluste leiders. Jezus wijkt uit weg van Jeruzalem naar Galilea, naar de periferie van Israël. Want juist daar zijn sporen van het koninkrijk zijn te vinden. Jezus wijst ze voor ons aan.

Daarmee is deze les van Matteüs ook voor ons een antwoord op de vraag of dat nog wat wordt met dat Koninkrijk, en zo ja hoe dan, *waar* vind ik dan iets van dat koninkrijk?

Nou, zegt Matteüs vandaag tegen ons: dat zal ik je vertellen: Juist daar waar je het niet verwacht en daar waar je het niet denkt te vinden: In de verdrukking, In het duister. In de marge. In de periferie van de wereld. *Bij een volk dat in het duister leeft. Bij hen die wonen in de schaduw van de dood.*

Het is net als in de tijd van Jesaja, zegt Matteüs tegen zijn lezers. Je weet wel, toen het Noorden van Israël onder de voet was gelopen door de Assyriërs, in de achtste eeuw voor Christus. Toen alles verloren leek. Toen grote delen van de bevolking werden weggevoerd. De koning afgezet en vermoord. God en de Thora vergeten leken. Alles donker en duister - hopeloos.

Nou, niet dus, zegt Matteüs: Jesaja wist het al: “Het volk dat in duisternis ronddoelt ziet een schitterend licht. Zij die in het donker wonen worden door een helder licht beschenen. U hebt het volk weer groot gemaakt.” Ja denken de hoorders van dit Evangelie – ja, zouden wij moeten denken, zo is het gegaan. Het volk is weer teruggekeerd in het beloofde land. God heeft hen niet in de steek gelaten. Ergens in alle diepe wanhoop was hij erbij.

En natuurlijk weten ze hoe deze profetie verder gaat. Ze kennen deze rol van Jesaja uit hun hoofd, en wij ook, want we lezen hem elk jaar op kerstavond. In hun hoofd maken de lezers van het Evangelie van Matteüs de profetie af: “*Een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven; de heerschappij rust op zijn schouders. Deze namen zal hij dragen: Wonderbare raadsman, Sterke God, Eeuwige vader, Vredenvorst.*”

En dat wordt ook van ons verwacht.

Op de vraag: “Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?” Is dit het antwoord. Wat dacht je?! Natuurlijk. Dat Koninkrijk dat is er al. Dat koninkrijk begint hier en nu, aan de oevers van het meer van Galilea. Dat koninkrijk dat uit zich in wat Jezus doet. “Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.” Overal waar het duister wordt verdreven omdat mensen hoop krijgen en leren ontdekken dat het anders kan. Dat er een andere betere wereld is niet alleen om op te hopen en naar uit te zien, maar te ontdekken dat die wereld, dat Koninkrijk er al is in deze wereld, in dit leven, in jouw leven. Dat waar jij ontdekt dat je er niet alleen voor staat, maar dat er meer mensen zijn die me jou mee hopen en bidden, die met jouw mee werken aan een wereld waar het goed is. Waar jij ontdekt dat je er niet alleen voorstaat, maar je ontdekt dat God bij je is. Juist op plekken waar het duister is. Waar niemand is. Juist op plekken in jezelf waar je misschien niemand toelaat: daar is God. Hij kent je hij draagt je.

Jezus leert de mensen de Schriften anders te lezen om te ontdekken dat die profetieën van Licht over hem gaan. En dat de wet er niet is om mensen mee om de oren te slaan, maar om ruimte te creëren om te leven. Het koninkrijk is daar waar mensen genezen. Opstaan en verder kunnen. Het koninkrijk is daar waar mensen zoveel geestkracht krijgen of hulp van anderen dat ze ook met een handicap of gebrek kunnen leven en kunnen genieten van het goede van de schepping.

Of het nog wat wordt met Gods Koninkrijk is een heel terechte vraag als je de krant leest en het nieuws hoort, maar als je Jezus volgt en ziet wat hij doet en zegt is het bijna een oneerbiedige vraag. Want dat Koninkrijk dat is er allang. Dat werkt en broeit en leeft onder ons. Dat roept ons op Jezus te volgen, dat houdt ons gaande, tot het ooit zijn voltooiing vindt.

Want het is én én. Het Koninkrijk van de hemel is er, en het komt. Het draagt je en het daagt je uit. Het geeft je de moed om te leven en het geeft je uitzicht op een leven waar het goed is. Dat is wat Jezus voorleeft. Dat is wat hij preekt en leert en geneest. Waar het kwaad heerst, en niets ontziende macht, daar waar Herodes de dienst uitmaakt of de Satan zelf, daar wijkt hij uit. Maar waar mensen lijden onder die niets ontziende macht in Iran of in de Donbas daar zegt hij: ‘Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.

Ik ben er. Ik brengt licht in het duister

“Al gaat je weg door een donker dal, vrees geen gevaar, want ik ben bij je.”

Amen

- Muzikaal intermezzo

#### **ANTWOORD**

- Lied: ‘Hij die gesproken heeft een woord dat gáát’ (Lied 362)
- Dankgebed, Voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collectes

#### **GAAN**

- Slotlied: ‘Ga met God en Hij zal met je zijn’ (Lied 416: 1, 2 en 4)
- Zegen, gevolgd door gezongen “Amen”